

gen. På den måde sikres det, at der fremover tages kritisk stilling til værdien af hvert oplysningsprojekt set i forhold til værdien af konkrete projekter i udviklingslandene.

Vi må også huske, at ngo'erne er selvstændige, ikkestatslige organisationer, som ikke udelukkende kan forlade sig på statsstøtte. Ngo'erne må forventes selv at have en uafhængig indtægtsside, der kan finansiere deres oplysningsarbejde, og ved at gøre dem mere uafhængige af statslige midler, så de skal suppleres med egne midler, sikrer vi også en større folkelig forankring af organisationerne, hvilket må være i alles interesse. Her er det vel også på sin plads at minde om de forbedrede muligheder for landsindsamlinger, som netop er vedtaget her i Folketinget.

De resterende 26 mio. kr. til oplysningsformål går gennem Danidas oplysningsbevilling, rejsestipendier og Danidas egen oplysningsvirksomhed. Pengene kan søges af både private organisationer og foreninger, der ikke modtager midler under ngo-bevillingen, og af institutioner, skoler, massemedier og enkeltpersoner. Der står intet som helst i vejen for, at ansøgerne søger om midler til oplysningsarbejde om globaliserings positive og negative konsekvenser for udviklingslandene.

Med hensyn til opfordringen til regeringen om at foretage en analyse af den hidtidige oplysningsindsats og behovet blandt den danske befolkning for mere oplysning om udviklingsarbejde, synes vi i Venstre, at det er en udmærket idé, som bestemt bør gennemføres, men vel at mærke på et senere tidspunkt. Vi mener ikke, at det på nuværende tidspunkt er hensigtsmæssigt at bruge ressourcer på at foretage en omfattende analyse af den hidtidige oplysningsindsats, herunder en undersøgelse af hvilke projekter der har givet et fornuftigt afkast. Der er ganske enkelt gået for kort tid, fra de nye regler blev vedtaget, til at en sådan analyse kan give brugbare og fornuftige resultater.

Jeg skal derfor meddele, at Venstre ikke kan tilslutte sig beslutningsforslaget om oprettelse af en ny oplysningspulje vedrørende udviklingslandene.

Kl. 16.05

Søren Espersen (DF):

Jeg tror, der her i landet er en meget stor forståelse for vigtigheden af, at ulandenes situation hele tiden forbedres, og jeg tror, der er en gene-

rel fornemmelse for, at det at løse ulandenes problemer ikke er nogen nem opgave.

Danmarks generøsitet over for ulandene og vilje til at gøre en indsats er meget stor. Danmark lever op til de forventninger, FN har, og hvad angår penge, yder den danske stat langt mere end det, FN anbefaler. Staten står også på mange andre områder parat til at yde det nødvendige, hvis der er situationer, hvor Danmark kan assistere.

Men ikke kun staten gør det nødvendige. Hvad angår hjælpsomhed, er det danske folks beredvillighed legendarisk. Det oplever man, hver gang en af de frivillige hjælpeorganisationer foretager indsamlinger. Jeg har mange møder med så vel folkeskoleklasser som gymnasieungdommen om netop ulandene, og jeg bliver hver gang imponeret over det kendskab til området, som de unge har. Derfor har jeg en klar fornemmelse af, at landets generelle viden om ulandsforhold er udmærket, og at den generelle forståelse for problemerne er rimelig god.

Derfor synes jeg også, at forslagsstillerne, altså Socialdemokraterne, De Radikale og SF, er noget unfair, når de i bemærkningerne til forslaget giver udtryk for, at den danske befolkning er uvidende, når det drejer sig om ulande og globalisering. Forslagsstillerne har for at bevise deres påstand fundet en undersøgelse, der viser, at kun 9 pct. af den danske befolkning kender FN's 2015-mål, og forslagsstillerne mener, at det afspejler, at der er et stigende behov i befolkningen for et bredt kendskab til andre kulturer og andre landes udvikling.

Nu bør en mangel på evne til at remse en teoretisk FN-målsætning op imidlertid ikke føre til en sådan desavouering. Jeg tror faktisk, at befolkningen i almindelighed har nok at gøre med at få dagligdagen til at hænge sammen derhjemme og klare alle gøremålene, og det kan være, at det ikke lige netop oven i alt det andet er mest påtrængende at lære sig FN's 2015-mål. Men at 9 pct. af befolkningen gør det, er en fantastisk succeshistorie. Tænk engang, at 500.000 danskere kender FN's 2015-mål. Det svarer til, at 25 millioner amerikanere eller 8 millioner briter skulle kende FN's 2015-mål, og det er der vel ingen her som tror. Det er altså en succeshistorie, at der er et så stort kendskab til dem, som tilfældet er.

Dernæst bryder jeg mig ikke om forslagsstillerens bemærkninger om, at det oplysningsarbejde, man for 45 mio. statskroner vil sætte i værk, skal være holdningskabende, og at man vil påvirke befolkningen. Jeg har godt på for-